

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om bortfald af hartkorn eller matrikelskyld for ejendomme i købstæder og flækker,

forslag til lov om ændringer i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme

og

forslag til lov om ændringer i lov om landbrugsejendomme.

Valgt blev: *Carl Petersen, Blatt, Ove Hansen, Horn, Johs. E. Larsen, P. A. Rasmussen, Chr. Thomsen, Slipsager, Alfred Jørgensen, Ejner Kristensen, Niels Eriksen, Peter Larsen, Lorentzen, Sønderup, Reedtz-Thott, Kristen Amby og H. C. Toft.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2785, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 347).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Peter Nielsen): Udvalget har gennemgået beretningen fra Handelsflådens Velfærdsråd og kan kun udtale sin anerkendelse af det arbejde, rådet har udført. Udvalget har dog drøftet, om det ikke ville være betimeligt, at rådet udsendte visse praktiske vejledninger til søens folk; således har det været nævnt, at der ved folketings- og kommunalvalg er en del usikkerhed over for, hvordan de pågældende kan afgive stemme. Ligeledes ville det være ønskeligt, om der f. eks. i afregningsbøgerne var fortegnelser over de institutioner, bl. a. Dansk Kirke i Udlandet, der er til tjeneste for den danske sømand.

Velfærdsrådets regnskab viser, at økonomien er meget anstrengt, hvorfor det fore-

liggende lovforslag er stærkt påkrævet. Således arbejder Søfartens Service under ret ustabile økonomiske forhold, og dens fortsatte virke er betinget af mere eller mindre tilfældige private tilskud. Den bedre økonomiske basis for rådets arbejde, som dette lovforslag tilsigter, skulle derfor gerne betyde, at Søfartens Service i såvel hovedstad som provins blev noget mere betrygget, selv om den stadig må baseres også på private tilskud.

Det er som omtalt et udmærket arbejde, Handelsflådens Velfærdsråd har udført, og det fortjener større midler at arbejde med, hvorfor udvalget enstemmigt kan indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling -
vedtøges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1439, fremsættelsen i tidenden sp. 3013).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lund Jensen: På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Loven om indskrænkning i adgangen til at anvende erstatningsmaterialer i skotøj har nu virket lige siden 1921, og med de gode erfaringer, der er indhøstet i alle disse år, ville der være al mulig anledning til at foreslå loven gjort permanent. Jeg skal imidlertid undlade at stille forslag herom ved denne lejlighed under henvisning til de bemærkninger, den højtærede handelsminister har gjort i

[Lund Jensen.]

sin fremsættelse, hvor ministeren bl. a. siger, at det ville være en naturlig opgave for det nyligt oprettede varedeklarationsnævn at påtage sig tilsynet med fabrikation af skotøj. Man kan naturligvis have sine tvivl om, hvorvidt dette nævn, der jo er nedsat på frivilligt grundlag uden nogen beføjelser, vil kunne påtage sig at gennemføre kontrolforanstaltninger på samme udmærkede måde, som det er gjort af det skotøjsudvalg, der er nedsat i henhold til denne lov; men da det ikke vil være rimeligt på forhånd at afvise denne mulighed, kan jeg tiltræde, at vi ser tiden an og forlænger loven uændret for 2 år.

Justesen: Venstre kan give tilslutning til lovforslaget, men det er dog min opfattelse, at det er et spørgsmål, om der i det hele taget bør lovgives på dette område. Jeg mener, at der ved samarbejde mellem fabrikanter, forhandlere og forbrugere måtte kunne sikres forbrugerne en tilfredsstillende vare.

Da lovforslaget er tidsbegrænset, kan vi imidlertid give vor tilslutning til det.

Bøgholm: Således som den syntetiske industri har udviklet sig, kan det ikke nægtes, at den på en række områder er i stand til at fremstille varer, der i slidstyrke står over de egentlige råstoffer, og det vil derfor heller ikke være rimeligt, at man gennemfører et generelt forbud mod anvendelsen af syntetiske stoffer. Det lovforslag, der ligger på tingets bord, har heller ikke dette sigte; det er et lovforslag, der tilsigter at indskrænke anvendelsen ved at undtage sådanne syntetiske stoffer, hvis anvendelse må synes uheldig og urimelig inden for skotøjsindustrien.

For at forstå det foreliggende lovforslag skulle man egentlig ved siden af dette have den ministerielle bekendtgørelse, hvorefter der administreres. Man ville nemlig da se, at f. eks. det såkaldte svenske pap, der fremstilles af en fabrik i Jylland, meget vel kan

benyttes ved fremstilling af skotøj, og der er heller ikke tvivl om, at det svenske pap er overmåde anvendeligt hertil.

Det foreliggende lovforslag er en forlængelse af den bestående lovgivning, og det har fået fuld tilslutning både af forbrugerne og af skotøjsindustrien. De argumenter, der fremføres for denne forlængelseslov, er efter min opfattelse sådanne, at man må anerkende deres rigtighed, og jeg kan da også på den konservative gruppes vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Baunsgaard: Jeg kan på min gruppes vegne give tilslutning til lovforslaget, men jeg kunne dog ligesom det ærede medlem hr. Bøgholm ønske at gøre opmærksom på, at der kan være en række syntetiske materialer, som er fuldt så anvendelige som de almindelig kendte råstoffer. Modsat kan det også tænkes, at der er en række moderne erstatningsmaterialer, som ikke bliver ramt af den almindelige bestemmelse, og som måske er dårligere end dem, der rammes.

Da jeg forstår, at skotøjsudvalget finder en forlængelse rimelig og påkrævet, og at ministeren tilslutter sig dette, kan jeg under hensyn til, at lovens forlængelse er gjort tidsbegrænset til 2 år, give tilslutning til lovforslaget.

Niels Andersen: Jeg kan på retsforbundets vegne sige, at vi er helt enige i den højtærede handelsministers betragtninger i fremsættelsestalen om, at det her drejer sig om en opgave, som det egentlig var naturligt at løse ved et samarbejde mellem fabrikanter, forhandlere og forbrugere; men med henvisning til den argumentation i øvrigt, som den højtærede handelsminister har fremført, kan vi tilslutte os, at loven forlænges for en 2-årig periode. Vi håber så, når denne tid er ovre, at varedeklarationsnævnet kan tage opgaven op.

Petra Petersen: Også min gruppe kan anbefale, at loven forlænges. Vi er af den opfattelse, at selvfølgelig kan man ikke på

[Petra Petersen.]

alle områder ved lovgivning beskytte forbrugerne mod dårlige varer; men da dette område er meget vigtigt, kan vi medvirke til lovforslagets fremme.

Handelsministeren (Philip): Jeg vil indskrænke mig til at takke for den almindelige tilslutning og til en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Justesen. Der har været ført forhandlinger med skotøjsindustrien og med forbrugernes organisationer, og de har ønsket loven forlænget, endda udtrykt ønske om, at den skulle være permanent; men jeg fandt det rimeligst under hensyntagen til varedeklarationsnævnets eksistens kun at foreslå den forlænget for 2 år, så man kunne se tiden an.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1433, fremsættelsen i tidenden sp. 3010).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Christiansen: Loven om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse har eksisteret i mange år, og der er fra tid til anden foretaget forskellige ændringer i den, svarende til tidernes og forholdenes udvikling. Loven har efter min opfattelse i årenes løb været en vigtig regulator for næringslivet som helhed, uden at det kan siges, at der her har været tale om upåkrævede indgreb i erhvervsfriheden.

Det foreliggende lovforslag drejer sig i det væsentlige om tre hovedpunkter. For det første er der bestemmelserne om beskyttelse af Røde Korsmærket og af navne og emblemer, som anvendes af FN's hoved- og hjælpeorganisationer samt af andre mellemfolkelige organisationer. For det andet er der forbuddet mod bortlodning i reklame-

øjemed; dog skal dag- og ugeblade samt tidsskrifter være berettiget til at foranstalte bortlodninger til fremme af bladets eller af tidsskriftets udbredelse. Endelig er der for det tredje tale om visse ændringer i strafforfølgningen vedrørende den samlede lovs bestemmelser. Jeg bør vel også anføre, at der er en bestemmelse, der bemyndiger handelsministeren til at lade loven optrykke med de foretagne ændringer.

Jeg finder, det er påkrævet og hensigtsmæssigt, at Røde Kors- og FN's samtlige organisationer bliver beskyttet ved lov, således at misbrug helt kan udelukkes. Det ligger da også på linje med vedtagelsen i 1948 om beskyttelse af De Forenede Nationers navn, emblem, segl og lignende kendetegn, at beskyttelsen af Europarådets emblem og andre kendetegn inddækkes af den del af lovforslagets bestemmelse, hvori det hedder: „eller af andre mellemstatlige organisationer“. Må jeg for resten spørge den højtærede handelsminister, om denne bestemmelse også i givet fald dækker Nordisk Råd, hvis et spørgsmål herom skulle komme til at foreligge.

Om forbuddet mod bortlodning i reklameøjemed har jeg nogle bemærkninger at fremføre. Jeg må anse det for rigtigt, at vareomsætningen må stile efter at følge de sundeste principper, således at de enkelte forbrugsvarer ved deres gang mellem handelsleddene kan komme til at sejre i kraft af deres kvalitet og pris. Det kan nok forekomme det købende publikum, at der alt for ofte foretages reklamefremstød, der tenderer mod en usund udvikling af vareomsætningen. Hvad jeg her tænker på, er den forøgede anvendelse af bortlodning i reklameøjemed og den stigende udbredelse af værdikuponer. Det synes at være bestemte varegrupper, der følger disse reklameveje. I hvert fald kan jeg sige, at hverken købmændene, detailhandlerne eller husmødrene er særlig glade for disse såkaldte moderne reklamemetoder, ja, man kan forstærke det med at sige, at såvel de handlende som forbrugerne har vendt sig mod den senere tids stærke udvikling af reklamen.

Spørgsmålet har ofte været omtalt i bladene, især på kvindesiderne. Jeg ser således, at Politiken den 10. november 1957 havde en længere omtale af vaskemidler og